

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. 1θ΄ 16-26)
27 Αύγουστου 2017

Άδελφοί μου, ὄλοι σήμερα διαπιστώνουμε ὅτι ἡ κατάσταση τοῦ κόσμου μας δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστη. Ἡ κοινωνία στὴν ὁποία ζοῦμε παρουσιάζει τὴν εἰκόνα ἐνὸς βαρειὰ ἀσθενοῦς. Οἱ καθημερινὲς εἰδήσεις ἔχουν σχέση μὲ πολέμους καὶ ἐγκλήματα, μὲ ἀδικίες καὶ ἀτιμίες, μὲ κρίσεις καὶ σκάνδαλα. Καὶ ὁ μικρὸς καθημερινός μας βίος εἶναι γεμάτος ἀπὸ ἀγωνίες καὶ στενοχώριες, ἀπὸ ἄγγος καὶ ἀνασφάλεια καὶ δικαιολογημένα διερωτώμαστε, γιατὶ ὁ κόσμος μας νὰ παρουσιάζει αὐτὴ τὴν τραγικὴ εἰκόνα.

Τὴν ἀπάντηση, μαζὶ μὲ τὴ λύση τοῦ προβλήματος, μᾶς τὴ δίνει ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία. Μὲ τὸ Εὐαγγέλιο της μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ ἀνθρωπος εἶναι πλασμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὸν βασικὸ σκοπὸ τῆς ὑπάρξεως του. Κι αὐτὸς ὁ σκοπός εἶναι νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸν Θεό, διότι αὐτὸς μόνος εἶναι «ἡ ἀστείρευτη πηγὴ τῆς ζωῆς». Ἐπομένως, ὁ ἀνθρωπος πρέπει νὰ κάνει τὰ πάντα γιὰ νὰ φθάσει στὸν Θεό, κληρονομώντας τὴν βασιλεία Του.

Ὄμως οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἔχουν χάσει ἀπὸ τὰ μάτια τους τὸν ἀληθινὸ σκοπὸ τοῦ βίου τους καὶ τὸν ἔχουν ἀντικαταστήσει μὲ ἄλλους σκοπούς, πρόσκαιρους καὶ δευτερεύοντες. Ἀπὸ τότε ποὺ συνειδητοποίησαν τὸν ἔαυτό τους, ἔχουν ὡς κύριο μέλημά τους νὰ ἀπολαύσουν ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο τὰ ὑλικὰ ἀγαθά. Γι' αὐτὸς καὶ διαθέτουν ὅλο τὸν χρόνο καὶ ὅλες τους τὶς δυνάμεις, γιὰ νὰ γίνουν ἐπιτυχημένοι καὶ εὐτυχισμένοι μὲ βάση τὰ ὑλικὰ ἀγαθά.

Τὸν Θεὸ τὸν θυμοῦνται στὶς δύσκολες ὥρες τοῦ βίου τους, στὸν κίνδυνο, στὴν ἀρρώστεια καὶ στὸν θάνατο. Καὶ τότε δὲν τὸν ἐπιζητοῦν γιὰ νὰ τοὺς δείξει τὸν δρόμο καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσει στὴν προσπάθεια τῆς ζωῆς τους. Αὐτὸς σημαίνει ὅτι ἔχασαν τὸν σκοπὸ καὶ τὸν προορισμὸ τῆς ὑπάρξεώς τους. Γι' αὐτὸς βιώνουν τὴν τραγικότητά τους.

Αὐτὴ τὴν εἰκόνα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, ποὺ ἔχασε τὸν προσανατολισμό του, τὴν βλέπουμε καθαρὰ στὸν πλούσιο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ ἀνθρωπος αὐτὸς ἐκ πρώτης ὅψεως ὅτι γυνωρίζει καλὰ ποιὸς εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ βίου του καὶ ἐπιδιώκει μὲ ζῆλο νὰ τὸν ἐκπληρώσει. Γι αὐτὸς καὶ ἔρωτᾶ τὸν Χριστό: «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τὶ καλὸ νὰ κάνω γιὰ ἔχω αἰώνια ζωή»;

Στὴν πραγματικότητα ὅμως δὲν ἔχει ξεκαθαρισμένη ἀντίληψη. Αἰώνια ζωὴ γι' αὐτὸν εἶναι τὰ πλούτη του. Τὸ μόνο ποὺ τοῦ λείπει εἶναι νὰ μπορεῖ νὰ μὴν πεθάνει, γιὰ νὰ τὰ ἀπολαμβάνῃ αἰώνια. Γι' αὐτὸ καὶ στὸ τέλος ἀρνεῖται νὰ κάνει ὅ, τι τοῦ παραγγέλλει ὁ Χριστός· δηλαδή, νὰ μοιράσει τὰ πλούτη του καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσει. Ὁπως σημειώνει ὁ εὐαγγελιστής, «ὅταν ὁ νέος ἀκούσει αὐτὸ τὸν λόγο ἔφυγε λυπημένος, διότι εἶχε πολλὰ κτήματα».

Ο καρδιογνώστης Χριστός γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι ὁ πλούσιος, ποὺ στέκεται μπροστά του, ἔχει χάσει ἀπὸ τὰ μάτια του τὸν πραγματικὸ του στόχο. Ἡ προσωρινὴ λάμψη τοῦ πλούτου καὶ ὁ σκοτισμὸς ἀπὸ τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας δὲν τὸν ἐπιτρέπουν νὰ ἴδῃ μακρύτερα καὶ νὰ κατανοήσῃ ποιὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ αἰώνια ζωὴ, ποὺ προσφέρει ὁ Χριστός. Οὕτε τὸν ἕδιο τὸν Χριστὸ τὸν γνωρίζει πραγματικά, ἀφοῦ τὸν πιστεύει ἀπλῶς ὡς ἔνα σοφὸ διδάσκαλο καὶ ὅχι ὡς Θεό. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν προσφωνεῖ ὡς Διδάσκαλο.

Ἐχοντας αὐτὰ τὰ δεδομένα ὁ Χριστός ἐπιχειρεῖ νὰ θεραπεύσει τὸν πλούσιο ἄρχοντα. Πρῶτα πρῶτα θέλει νὰ τὸν βοηθήσει νὰ μάθει ποιὸς εἶναι ὁ ἕδιος ὁ Ἰησοῦς. Ὄτι δηλαδὴ εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὥστε νὰ τοῦ δείξει ἐμπιστοσύνη καὶ νὰ δεχθεῖ τὶς συμβουλές του. "Υστερα τοῦ προτείνει δύο δραστικὰ φάρμακα, ποὺ θὰ τὸν βοηθήσουν νὰ γνωρίσει τὴν ἀληθινὴ αἰώνια ζωὴ καὶ νὰ τὴν κληρονομήσει. Τὸ ἔνα εἶναι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν. Ὁ πλούσιος ὄμολογεῖ ὅτι ἐφύλαξε τὶς ἐντολὲς ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ τηρεῖ κάποιος μόνον τυπικὰ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Χρειάζεται νὰ εἶναι πρόθυμος νὰ κάνει ὅ, τι ἄλλο κι ἄν τοῦ ζητηθεῖ. Ἔτσι μποροῦν νὰ καθαρισθοῦν οἱ πινευματικές του αἰσθήσεις, ὥστε νὰ μὴν θαμβώνεται ἀπὸ τὴν προσωρινὴ λάμψη τοῦ πλούτου του καὶ νὰ βλέπει μακρύτερα τὴ λάμψη τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Αὐτὸ ὅμως δὲν συνέβη στὸν πλούσιο τοῦ εὐαγγελίου.

Τὸ δεύτερο φάρμακο, τὸ ἀκόμη πιὸ δραστικό, ἥταν νὰ ὑπερβεῖ τὶς ἐντολὲς, νὰ διαλέξει τὴν τέλεια ἀκτημοσύνη καὶ νὰ ἀφοσιωθεῖ ἀπόλυτα στὸν Θεὸ. Νὰ ἀποκολλήσει ἀπὸ τὴν καρδιά του τὰ ἐφήμερα ἀγαθὰ καὶ νὰ τὴν προσκολλήσει στὰ αἰώνια, αὐτὰ ποὺ ἐτοίμασε ὁ Θεὸς γιὰ ὅσους τὸν ἐμπιστεύονται καὶ τὸν ἀκολουθοῦν.

Ο πλούσιος τοῦ Εὐαγγελίου δὲν βρῆκε τὴ δύναμη νὰ νικήσει τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας καὶ ἔτσι ἔχασε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσει αὐτὸ ποὺ στὸ βάθος ἐπιθυμοῦσε, τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰώνια εύτυχία. Άρνήθηκε νὰ ἐφαρμόσει τὴ θεραπευτικὴ συνταγὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔγινε περίλυπος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴ στὸν Χριστὸ νὰ μᾶς διδάξει πόσο μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἀληθινὴ ζωὴ εἶναι ἡ φιλαργυρία, τὴν ὁποίαν ἄν ὑπερβοῦμε θὰ προσελκύσουμε τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ καθαρίσει τὸ εἶναι μας καὶ θὰ διασώσει τὴν ὑπαρξή μας.

Αμήν.

[dkpdf-button]